

der direkte kommer til at lide ved den Ordning, der nu skal gennemføres. (*Knuth*: Jeg sagde ikke, at det ærede Medlems Stilling er bestemt derved). Det ærede Medlem mente dog, at min Stilling til § 12 var paavirket af, at denne Paragrafs Iværksættelse ikke vilde komme til at gaa direkte ud over mig. Med hvilken Ret det ærede Medlem har fremsat en saadan Udtalelse, forstaar jeg ikke, men jeg maa maaske have Lov til at sige, at jeg i hvert Fald hører til de mange, mange Tusinder her i Landet, som i høj Grad vil komme til at lide under den Brændselsnød, der truer Landet. Derimod er jeg ikke ganske overbevist om, at det ærede 3die Medlem for 3die Kreds findes blandt disse Tusinder, som i deres private Liv stærkt vil blive paavirket af en saadan Nødtilstand. Jeg vil ikke herved paa nogen mulig Maade have sagt, at denne Forskel mellem det ærede Medlem og mig skulde være bestemmende for vort forskellige Syn paa denne Sag, men maaske tjener det alligevel i nogen Grad til Oplysning af vor forskellige Betragtning overfor den Sikkerhedsventil, den Nødsparagraf, som § 12 i Virkeligheden er, og som jeg mener er nødvendig under Hensyn til de foreliggende Forhold og den truende Fremtid og derfor anbefaler til Vedtagelse.

Knuth: Jeg vil blot sige til den ærede Ordfører, at jeg ikke har sagt, at hans Stilling var dikteret af, at han ikke kom til at lide under Bestemmelserne i Lovforslaget. Jeg har kun fremhævet, at der var den Forskel, at han ikke kom til at lide derunder, medens Skovejerne kom til at lide derunder. Med Hensyn til Brændselssspørgsmaalet har jeg været lige saa ivrig som den ærede Ordfører, og det forekommer mig ikke, at Ønskeligheden af at skaffe Brændsel giver nogen Anledning for ham til at fremdrage, at han kommer til at lide under det og jeg ikke. Jeg har, inden den ærede Ordfører nogen Sinde begyndte paa at arbejde i denne Sag, forsøgt paa at stille Forslag op i saa Henseende. Jeg har dog altsaa i Praksis dokumenteret, at jeg har Interesse for at faa denne Sag ordnet.

Harald Jensen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, talte før om det Offer, Skovejerne bragte, og det kan godt være, at der kan blive et Offer i saa Henseende. Men den Skæbne deler de i Øjeblikket med Tusinder og atter Tusinder af dette Lands Borgere, den Skæbne, at man maa bringe

Ofre i Retning af mindre Indtægt og derved ogsaa Afsavn af mangt og meget. Det er sin Sag, og det er *den Side* af Sagen. Men den anden Side er at blive tvungen udskrevet til legemligt Arbejde. Det har ikke hidtil været Brug her i Landet. Naar Arbejderne er gaaet med hertil, har jeg Ret til at sige, at det er et stort Offer, de bringer, og det er det ikke alene ved den Ydelse, de saaledes bringer, men ogsaa derved, at de ligesom kommer til at danne en Undtagelse fra det øvrige Samfund. Det ærede Medlems Offer betragter jeg ikke som saa forfærdelig stort. En Indtægtsformindskelse i denne Tid maa enhver Borger finde sig i og være glad til, naar det nogenlunde kan gaa. Det forekommer mig ganske utilbørligt af det ærede Medlem, at han benytter den Omstændighed, at han udsættes for en mindre Indtægt, til at kaste Snavs paa en hel Stand.

Knuth: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det 3die Medlem for 3die Kreds (*Knuth*) har ikke her i Tinget kastet Snavs paa en Stand.

Knuth: Jeg frafalder Ordet.

Ordføreren (*Kragh*): Jeg takker det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (*Knuth*) for den Udtalelse, han sidst fremsatte om, at han ikke ved sine Bemærkninger til mig i Henseende til Forskellen paa hans og min Stilling til Lovforslaget har haft til Hensigt at antyde, at denne Forskel skulde være bestemt derved, at medens han kom til at lide ved, at denne Paragraf traadte i Kraft, idet han var Arbejdsgiver, vilde det ikke blive Tilfældet for mit Vedkommende. Men naar Hensigten ikke har været den af mig formodede, maa jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: hvad har saa Hensigten været med at fremdrage Forskellen mellem det ærede Medlem og mig i saa Henseende?

la Cour: Det lader til, at det kun er Skovene, der skal bidrage til, at den Brændselsmangel, som Landet lider under, kan blive afhjulpet. Jeg ser nu lidt anderledes paa det. Jeg mener, at det er Tørvemoserne, der hovedsagelig skal bidrage til, at vi slipper ud af denne Brændselsnød. Men efter mit Kendskab til de praktiske Forhold i store Dele af Landet, netop hvor der produceres Tørv, er der en Arbejds-